

[Brorsen.]

og det er temmelig sikkert et Tal, der er rigtigt. Man skulde altsaa synes, siger jeg, at der havde været Mulighed for ud over de 25 Mill. Kr. at købe for 10—11 Mill. Kr., eller hvor meget det nu var, Kulhandelen repræsenterede. Her er der i alt Fald for mig et dunkelt Punkt, som jeg gerne vil have Klarhed over: hvorfor man skulde gribe til dette Kulkøb, naar man fra Handelens Side var villig til at aftage ikke alene for 25 Millioner, men for helt op til 60 Millioner — og saa meget blev der jo aldeles ikke Tale om, for Kulhandelen repræsenterer jo ikke mere end 10—12 Mill. Kr. Jeg vil derfor gerne henstille, at den højtærede Udenrigsminister redegør for dette Spørgsmaal, som altsaa er dunkelt for mig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den Tale, som den højtærede Udenrigsminister holdt, vil nok i Morgen blive karakteriseret i Pressen som en „stor Tale“ — den var jo i hvert Fald ikke særlig kort.

Til min Overraskelse erfarer jeg, at Udenrigsministeren har deltaget i en Række interessante Møder i Finansudvalget om dette Problem. Jeg har selv været Medlem af Udvalget i ikke saa faa Aar, og jeg er indrer ikke mere end 2—3 Møder, under hvilke Ministeren har holdt et Foredrag i Anledning af, at en eller anden har spurgt om et eller andet — at dette skulde have været særlig interessant for Ministeren, forbavser mig.

Det forbavser mig ikke, at Regeringen med Hensyn til Handelsoverenskomster har gjort, hvad den kunde, for at faa det bedst mulige ud af det. Problemet er imidlertid, om man har faaet det bedst mulige ud af det. Nu kommer jeg til det, der for mig er Hovedsagen i Ministerens Tale. Ministeren erkendte, at det var aldeles nødvendigt, at der blev solgt en Række Landbrugsvarer. Men hvad har egentlig først og fremmest Meningen været med Valutacentralen? Det har netop været, at man gennem dette Instrument skulde have Magt til at sælge det, man *ville* sælge. Men det har altsaa vist sig, at Instrumentet duede ikke i de nuværende Styrmands Hænder; det var ikke muligt at komme af med de Landbrugsvarer, man netop vilde af med, og saa er man altsaa gaaet til Køb af Kul, som man i og for sig ingen Brug har for. Ja, jeg tør nok antyde, at det er en Udvi-

delse af Valutacentralsystemet — naar det ikke kan bruges, saa foretager man et Køb i Form af et direkte Statskøb. Jeg kan ikke se rettere, end at Ministerens Tale, sammenholdt med de faktiske Kendsgerninger, bedre end noget andet viser, at det Instrument, man mener at have i Valutacentralordningen, ikke er et Instrument, der virker efter sin Hensigt.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde faaet det noget bekymringvækkende Indtryk, at naar jeg anbefalede, at der ikke skulde skabes Uro om dette Spørgsmaal, var dette Udtryk for et Ønske om, at der ikke skulde være andre, der holdt Taler om det, end netop Udenrigsministeren. Det er en alt for stor Bekymring, det ærede Medlem her har næret. Det er nemlig min Opfattelse, at man meget vel kan holde Taler om de Spørgsmaal og forhandle dem, uden at det fremkalder Uro, og det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem kan. Den Uro, vi har drøftet her, var i første Række den Uro, der satte ind ved Juletid i Fjor, og dengang var virkelig det ærede Medlem meget interesseret i, at denne Uro skulde falde hen igen. Der blev rettet Forespørgsler her i Tinget fra Det konservative Folkepartis Side, og det var Udgangspunkt for mine Redegørelser, som jeg nok tror dæmpe de den Uro, der da tilvejebragtes fra anden Side i ikke helt ringe Grad, og jeg er vedblivende det ærede Medlem taknemmelig for den Hjælp, der fra hans Partis Side ydedes i saa Henseende.

Det ærede Medlem var imidlertid i Dag mere optaget af Uroen i Sommer. Derom vil jeg gerne sige dette, at den Besked, som det ærede Medlem ønskede under den Bevægelse, der var dengang, gav jeg netop da. Der var i de Udtalelser, jeg fremsatte i en Radiotale midt i August, en meget indgaaende Redegørelse, og der var Svar paa de Spørgsmaal, som netop det ærede Medlem havde været saa elskværdig at tilstille mig; og med Hensyn til Udnyttelsen af Attesterne var der ogsaa Oplysning om, i hvilket Omfang denne var vanskelig, og hvad Grundene var dertil; og at de Tal, der havde været fremme i Diskussionen, var urigtige, var baade sagt og belyst gennem Meddelelsen om, hvor meget Mængden af ubenyttede Attester var vokset.

Med Hensyn til Fremtiden sagde det ærede Medlem: kan det nu ogsaa gaa, at vor Indførsel fra Tyskland forøges med 50 Millioner, medens vor Udførsel til Tyskland forøges med 70 Millioner? Jeg vil i